अथ त्रयोदशोऽनुवाकः ।

द्वादशे प्रयाजयाज्या आप्रीयोऽभिहिताः । त्रयोदशे वपादीनां याज्यानुवाक्या उच्यन्ते । तत्र तिसृणां वपानां तिस्रऋचः तिस्रश्चैकैकस्याश्चिद्वपायां पुरोऽनुवाक्या कस्याश्चिद्याज्येत्येवं द्विरूपा । तत्र प्रथमायां पुरोऽनुवाक्यां तृतीयायां याज्यामृचमाह । "अश्विना हविरिन्द्रियम् । नमुचेर्धिया सरस्वती । आ शुक्रमासुराद्वसु । मघमिन्द्राय जभ्रिरे" इति । यावेतावश्विनौ या च सरस्वती ते त्रयो मिलित्वा धिया स्वबुद्ध्या इन्द्रार्थं नमुचिनाम्नः आसुरात् हविराजभ्रिरे आहृतवन्तः । कीदृशं हविः, इन्द्रियं इन्द्रियवर्द्धकं शुक्रं निर्म्मलं वसु निवासकारणं मघं महनीयम् ॥

अथ प्रथमायां याज्यां द्वितीयस्यां पुरोऽनुवाक्यामृचमाह । "यमश्विना सरस्वती । हविषेन्द्रमवर्द्धयन् । स बिभेद बलं मघम् । नमुचावासुरे सचा" इति । अश्विना उभौ सरस्वती चेत्येते त्रयो हविषा यमिन्द्रमवर्द्धयन्, सोऽयमिन्द्रो नमुचिनामासुरे सचा सम्बन्धं, मघं महनीयं, बलं बलनामानमसुरं बिभेद विदारितवान् ॥

अथ द्वितीयस्यां याज्यां तृतीयस्यां पुरोऽनुवाक्यामाह । "तमिन्द्रं पशवः सचा । अश्विनोभा सरस्वती [१] । दधाना अभ्यनूषत । हविषा यज्ञमिन्द्रियम्" इति । छाग-मेष-ऋषभा य एते पशवः, या उभावश्विनौ, या च सरस्वती ते सर्व्वे सचा